

reducere behovet for offentlig støtte til problemramte boligafdelinger. Vi vil altså sikre sektoren øgede midler til en styrket boligpolitisk indsats i fremtiden.

For det tredje er det for at undgå det fremtidige huslejespænd ved en ændret finansiering og beboerbetalning. Vi slår altså, om jeg så må sige, flere fluer med ét smæk med denne reform.

Omkring den ændrede finansiering er det jo vigtigt, at vi giver den almennyttige sektor lejlighed til at få de på markedet mest favorable lånetyper med henblik på at sikre så lave låneomkostninger som overhovedet muligt. I dag er der kun mulighed for indeksfinansiering i sektoren. Det betyder, at finansverdenen jo også har kunnet indrette sig på det forholdsvis lille marked, der er, og som den almennyttige sektor jo udgør i den store sammenhæng.

Det er ikke hensigtsmæssigt at binde en hel sektor til én form for lånemulighed. Samtidig har vi også det sigte med, at staten jo sparer på en række udgifter ved at åbne op for en mere fleksibel låneform.

Beboerbetalingen vil fremover kun knytte sig til byggeriets pris og ikke til indekseringen, og dermed bliver man på lang sigt uafhængig af kurser og obligationer, som jo bliver brugt ved finansiering af byggeriet. Der sker altså det, der i ministeriel sprogbrug hedder en løsrivelse af beboerbetalingen fra den underliggende finansiering.

Dette betragter vi som en forbedring i forhold til den nuværende finansieringsform, både når vi taler om sikkerhed for udsving i huslejen og også om tryghed og sikkerhed for huslejens fremtidige udvikling.

Derudover foreslås der som noget nyt indførelse af en nybyggerifond, Landsbyggefonden. Den skal yde støtte til finansiering af nyt alment boligbyggeri. Ved forslaget lægges der op til at dele de hidtidige indbetalinger til dispositionsfondene i afdelingerne. De skal overføres til en nybyggerifond for at sikre en fremtidig selvfinansiering af almennyttigt boligbyggeri.

Der er faktisk ikke noget nyt i disse tanker. Helt tilbage fra 1933 har baggrunden for en konstruktion med byggefonden og princippet om, at lejen ikke nedsættes, når prioritetslåne udamortiseres, som det hedder, været at gøre det almennyttige boligbyggeri selvfinansierende på lang sigt.

En egentlig realisering af disse gamle ønsker har naturligvis måttet afvente, til der var midler

i fonden af en tilstrækkelig størrelse. Den konstruktion, der her er skitseret i lovforslaget, er for os at se meget lempelig, idet finansiering af nybyggeriet alene pålægges det fremtidige nybyggeri.

I forhold til det eksisterende byggeri lægger forslaget op til, at der i det eksisterende almennyttige boligbyggeri skal ske en ændring af beboerbetalingen, når de oprindelige lån i forbindelse med byggeriets opførelse er tilbagebetalt og udamortiseret. Det tilslutter vi os.

Som et lille ekstra punkt synes jeg, at det er betimeligt her at nævne 2-pct.-reglen, som bliver foreslået afskaffet i forslaget. Den blev indført i 1992 på grund af de meget store prisstigninger, der var i boligforeningernes regnskaber.

Jeg vil sige, at det her er en lettelse af en administrativ tung og krævende ordning, altså en klar forenkling, vi går i gang med, og jeg tror, at det er noget, der vil blive hilst velkommen overalt i den almennyttige sektor. BL har i sit svar på lovforslaget anført, at der er behov for en række overgangsordninger. Det mener jeg vi skal se positivt på.

Vi i Socialdemokratiet tilslutter os det lovforslag, som ligger, og ser frem til udvalgsarbejdet omkring det.

Rikke Hvilshøj (V):

Venstre har aldrig været den store tilhænger af konstruktionen omkring den almennyttige boligsektor, og vi vil fastholde, at udgangspunktet for etableringen af den almennyttige boligsektor i sin tid var at løse akutte sociale problemer i forbindelse med fremskaffelse af boliger.

Det, vi ser i dag, er en stor sektor på boligmarkedet, der bliver fastholdt og udbygget under en særlig lovgivning.

Dette lovforslag får en lang række spørgsmål til at melde sig. Og selv om overskrifter som »Styrkelse af den almennyttige boligsektors selvfinansiering« og »En mere fleksibel finansiering« umiddelbart klinger positivt i Venstres ører, så stiller Venstre sig kritisk over for dette lovforslag.

Jeg synes, det er positivt, at man også laver lovgivning, der tænker langsigtet, selv om det ikke har en effekt lige nu og her, men dette lovforslag er nok lige lovlig langsigtet i forhold til den positive gevinst for de offentlige finanser, der ønskes opnået.

Den mere fleksible finansiering i retning af mere økonomisk fordelagtige finansieringsformer vil Venstre gerne gå positivt ind i drøftelser